

Ο ΜΑΒΙΛΗΣ ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ ΛΟΓΙΟΙ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΠΑΛΛΗ

[Ἡ φωτογραφία ἔγινε τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1905 στὴν Κορακιάνα τῆς Κέρκυρας ὅταν εἶχε πάει ὁ κ. Πάλλης ἐκεῖ, καὶ πρωτοτυπώθηκε στὸν ἀριθ. 147 τοῦ «Νουμά».

Ὁ Μαβίλης εἶνε πάνου ἀπὸ τὸν κ. Πάλλη, ἀνάμεσα στὸν κ. Κεφαλληνὸ καὶ στοὺς κ. κ. Δεσύλα (ζουγράφος) καὶ Κ. Θεοτόκη].

ΣΟΝΕΤΑ

Α' ΣΕΙΡΑ

(Τυπωμένα στὴν «Τέχνη» 1898—1899 καὶ ξανατυπωμένα στὸ «Νουμά» χρονιά θ'. 1911, σελ. 87).

ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ

Ὁ κόσμος εἶναι πλανερὸ μαγνάδι
Κεντισμένο μὲ ρόδα καὶ μὲ βάρια
Μὲ ἥλιους καὶ μ' ἄστρα ποῦ τὸ ἀπλόν' ἦ Maya
Ἀπάνου στῆς ἀλήθειας τὸ σκοτάδι.
Σ' ἀγαπούσαμε τόσο ἔρμος ρημαδί
Γιατὶ στὴ μέση ἀπ' τῆς ζωῆς τὰ μάγια
Στὴν ψυχὴ μας φανέρονες τὴν ἅγια
Τοῦ θανάτου θωριά, τὸν κρύον Ἄδη,
Τὸ τίποτε, καὶ ἀνήξερα στὰ βάθια
Τοῦ εἶναι μας ἐξύπναες μιὰ λαχτάρα

Νὰ γλυτώσουνε ἀπ' ὅλα μας τὰ πάθια,
Τὴν πικρὴ νὰ ξορκίσουμε κατάρρα
Τῆς ζωῆς καὶ νὰ μποῦμε μονομίας
Στ' ἄδυτα τῆς θεϊκῆς ἀνυπαρξίας.

ΚΑΡΔΑΚΙ

Τ' ἄγνωρα ρεποθέμελα τοῦ ἀρχαίου
Ναοῦ στὸ ἔρμος ἀκροθαλάσσιο πλάϊ
Χορταριασμένα κοιτώνται. Γελάει
Γύρου ὁμορφάδα κόσμου πάντα νέου.
Καὶ λέω ποῦ ἀκόμα ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ ὠραίου
Βουνοῦ στ' ἄσπρα ντυμένη ροβολάει
Ἡ ἀρχαία ζωὴ κι' ἀφτοῦ φεγγοβολάει
Λαμπρὸς ναὸς τεχνίτη Κερκυραίου.
Χρυσόνειρο, σὲ βλέπω, γιατί μ' ἔχει
Μαγέψει τὸ νερὸ στὴν κρύα βρύση,
Ποῦ μέσαθε ἀπὸ τ' ἅγιο χῶμα τρέχει.
Ἔτσι κάποιος θεὸς θὰ τῷχει ὀρίσει·
Κι' ὅποιος ξένος ἐκεῖ τὸ χεῖλι βρέχει
Στὰ γονικά του πλάϊ δὲ θὰ γυρίσῃ.